

اثربخشی بازی درمانی شناختی- رفتاری به همراه مشارکت والدین در کاهش ترس اجتماعی کودکان

Impact of cognitive-behavioral play therapy with parents' involvement in reducing children's social phobia

تاریخ دریافت: ۱۳۹۰/۱۱/۶ تاریخ پذیرش: ۱۳۹۱/۹/۱۵

Rezaee Z. MSc[✉], Peyvastegar M. PhD
Ghadiri F. PhD

زنب رضایی^۱، مهرانگیز پیوسته گر^۱
فاطمه قدیری^۲

Abstract

Introduction: The objective of this research was to explore the impact of cognitive-behavioral play therapy with parental involvement in reducing children's social phobia.

Method: Among elementary schools and kindergartens, 4 kindergartens and elementary schools were selected at convenience. Among these, 70 children completed Reiven Intelligence Quotient Test after acquiring parents' consent. Then parents of children who gained IQ scores above average completed Spence Anxiety Scales (child and parent version). Finally, 30 children with social phobia were selected and assigned randomly to experimental and control groups. The experimental group was under cognitive behavioral play therapy for 8 sessions in 2 months. Their parents took 2 training sessions, too, whereas no intervention was taken in the control group. After the intervention, posttest was done and they were followed up after 1 month. Data were analyzed by covariance statistical method.

Results: The results revealed play therapy reduced children's social phobia.

Conclusion: Given the significant difference between the case and control groups, play therapy can be used to reduce social phobia.

Keywords: Play Therapy, Cognitive-Behavioral Therapy, Children

چکیده

مقدمه: هدف پژوهش حاضر تعیین تاثیر بازی درمانی شناختی- رفتاری به همراه مشارکت والدین در کاهش ترس اجتماعی کودکان است.

روش: از میان دیستانها و مهدکودکهای منطقه ۶ شهر تهران ۴ دیستان و مهدکودک به شیوه درسترس انتخاب شدند، از این میان ۷۰ نفر کودک با کسب رضایت از والدین آزمون هوش ریون را تکمیل کردند، آنگاه کودکانی که نمرات هوش بالاتر از میانگین کسب کردند والدینشان، به مقیاس‌های اختصاری اسپسنس (فرم والدین و کودک) پاسخ دادند. نهایتاً ۳۰ کودک دچار ترس اجتماعی انتخاب شدند که به طور تصادفی در دو گروه آزمایشی و کنترل قرار گرفتند، گروه آزمایش طی ۲ ماه به مدت ۸ جلسه تحت بازی درمانی شناختی رفتاری قرار گرفتند. والدین ایشان نیز دو جلسه آموزشی دریافت کردند در حالی که گروه کنترل هیچ مداخله‌ای دریافت نکردند، پس از مداخله پس آزمون اجرا شد و یک ماه بعد نیز پیکری انجام شد، داده‌ها از طریق روش آماری تحلیل کوواریانس تحلیل شد.

یافته‌ها: نتایج نشان داد که بازی درمانی شناختی- رفتاری در کاهش ترس اجتماعی کودکان موثر است.

نتیجه گیری: با توجه به تفاوت معنادار بین گروه آزمایشی و کنترل از بازی درمانی می‌توان در کاهش اختلال اجتماعی استفاده کرد.

کلیدواژه‌ها: بازی درمانی، درمان شناختی- رفتاری، کودکان

[✉] Corresponding Author: Faculty of Psychology and Educational Sciences, Alzahra University, Tehran, Iran
E-mail: Rezaee313@yahoo.com

دانشکده روانشناسی و علوم تربیتی، دانشگاه الزهرا، تهران، ایران
۱- دانشکده روانشناسی و علوم تربیتی، دانشگاه الزهرا، تهران، ایران
۲- پژوهشکده خانواده، دانشگاه شهید بهشتی، تهران، ایران

مقدمه

واقعیت بود، اما درمان شناختی- رفتاری خانوادگی، آموزش ارتباط والدینی را شامل می‌شد، اگرچه هر دو گروه درمانی، بهبودی در تمام نتایج مقیاس‌ها نشان دادند اما درمان شناختی- رفتاری خانوادگی نسبت به درمان شناختی- رفتاری متمن‌کر بر کودک نتایج بهتری در برداشت. ماسیا و همکاران [۱۴] درمانی را براساس رویکرد «درمان موثر اجتماعی برای کودکان» (SATC) اجرا کردند که شامل ۱۴ جلسه درمان گروهی بود که در مدرسه انجام شد و اساساً بر آموزش، تفکر واقع گرایانه، آموزش مهارت‌های اجتماعی، مواجهه‌سازی و موقعیت‌های اجتماعی ساختارنیافته متمن‌کر بود و امکان تمرین اجتماعی را فراهم می‌کرد، در مطالعه مقدماتی از ۶ کودک سه تای آنها قادر معيارهای ترس اجتماعی بودند.

در میان روش‌های مختلف درمان‌گری در کودکان، بازی درمان‌گری یکی از شاخص‌ترین و پرکاربردترین روش‌هاست. روانشناسان و پژوهشگران متعددی طی چندین دهه از این روش برای درمان طیف وسیعی از اختلالات و مشکلات بهره جسته‌اند و اثربخشی آن را تایید کرده‌اند [۱۸] بنابراین به نظر می‌رسد از این شیوه می‌توان برای درمان اختلالات اضطرابی کودکان استفاده کرد.

بازی درمانی شناختی- رفتاری یک میدان و صحنه بالقوه قوی برای کودکان است تا یاد بگیرند که چگونه رفتارشان را تغییر دهند و در دوره درمان شرکت کننده‌هایی فعال باشند. برای مثال با کمک کردن به کودکان در جهت شناخت و تغییر بالقوه عقاید ناهنجار، آنها ممکن است یک حس فهم شخصی و قدرت و اختیار را تجربه کنند.

با توجه به مطالب ذکر شده و پیشینه پژوهشی قوی در رابطه با بازی درمانی در اختلالات روانی کودکان به نظر می‌رسد که بازی درمانی بتواند در کاهش اختلالات اضطرابی کودکان موثر باشد، از آنجایی که این شیوه درمانی به صورت محدودی در کشور اجرا شده است تکنیک‌ها عمده‌تاً براساس انواع برنامه‌های درمانی بازی براساس تحقیقات انجام شده خارجی به کار گرفته شده است، بنابراین این پژوهش به منظور تعیین اثربخشی بازی درمانی در کاهش اختلالات اضطرابی کودکان اجرا گردید.

روش

پژوهش حاضر یک پژوهش شبه تجربی است. در این پژوهش از طرح پیش آزمون- پس آزمون با گروه کنترل استفاده شد. جامعه آماری تحقیق را کلیه دانش آموزان ۶ تا ۸ ساله منطقه ۶ آموزش و پرورش شهر تهران تشکیل داد. روش نمونه‌گیری در این پژوهش هدفمند بود به این صورت که از میان دبستان‌ها و مهدکودک‌های منطقه، ۴

اضطراب عالمی هشدار دهنده است که خبر از خطری قریب الوقوع می‌دهد و شخص را برای مقابله آماده می‌کند، در افراد سالم اضطراب نقش یک عملکرد حمایتی و سازگارانه را در دوران رشد ایفا می‌کند اما اختلال اضطراب کودکی به‌وسیله ترس و نگرانی غیرمنطقی مشخص می‌شود، این مسئله باعث نگرانی‌های معنادار، اختلال در عملکرد و یا هر دوی آنها در کودک می‌شود [۱۲]. تخمین زده می‌شود که بین ۸ تا ۲۲ درصد از کودکان و نوجوانان از یکی از اختلالات اضطرابی رنج می‌برند [۵] و آن دسته از افرادی که علائم اضطرابی را در سنین اولیه نشان می‌دهند اغلب تا سنین بزرگسالی ادامه می‌یابد [۱۳] همچنین نتایج تحقیقات نشان می‌دهد که همبستگی معنادار بین اضطراب، افسردگی، بی‌توجهی، ارتباط اجتماعی آسیب‌دیده، سوء مصرف مواد و عزت نفس پایین وجود دارد [۸] کودکان مضطرب نیازمند اطمینان‌بخشی مداوم از سوی والدین هستند تا نگرانی و ترس آنها کاهش یابد، کارهای عادی روزمره آنها مثل مدرسه رفتن به شدت تحت تاثیر قرار می‌گیرد زیرا معتقدند که حوادث پنهانی ممکن است باعث شود تا آنها دیگر افراد مورد علاقه خود را نبینند، به علاوه ترس از مورد انتقاد قرار گرفتن توسط دیگران ممکن است منجر به اجتناب از موقعیت‌های اجتماعی و کاهش معنادار در ارتباط دوستانه (متناوب با سن) شود. کودکان دچار اختلالات اضطرابی اغلب علائم جسمی نشان می‌دهند مثل: بی‌قراری، تحریک پذیری و آشفتگی خواب که ممکن است منجر به حملات هراس شود یا در عملکرد مدرسه تداخل کند. ترس اجتماعی یکی از شایع‌ترین اختلالات روانی در میان کودکان و نوجوانان است [۹-۲۴]. این اختلال به‌وسیله ترس از مقبول واقع نشدن در اجتماع یا موقعیت‌های دیگر مشخص می‌شود و منجر به مشکلات قابل ملاحظه خواهد شد. بنابراین ترس اجتماعی در کودکی و نوجوانی یک عامل خطر در بروز سایر اختلالات روانی است [۲۳]. متأسفانه کودکان دچار اضطراب اغلب درمانی دریافت نمی‌کنند به این دلیل که آنها عموماً به خوبی رفتار می‌کنند و ممکن است عملکرد نسبتاً بالای اجتماعی نشان دهند [۶]. ادبیات پژوهشی از درمان شناختی- رفتاری به عنوان یک مداخله موثر برای ترس اجتماعی در کودکان و نوجوانان حمایت می‌کند [۲، ۱۰، ۱۳]. جفری وود و همکاران [۲۵] در یک مطالعه، درمان شناختی- رفتاری متمن‌کر برخانواده را با درمان شناختی- رفتاری سنتی متمن‌کر بر کودک با حداقل مشارکت خانواده در کودکان دچار اختلالات اضطرابی مورد بررسی و مقایسه قرار دادند، هر دو نوع مداخله شامل آموزش مهارت‌های مقابله و مواجهه در

هنجارياباني آزمون ماترييس‌های پيشروندۀ رنگی کودکان انجام شد، ۱۱۷۹ نفر براساس جامعه دانش آموزان ابتدائي به صورت روش تصادفي چندمرحله‌اي برگزيرده شدند، نتائج اين پژوهش به شرح زيراست:

ضرير بازآمایي (به فاصله ۲ هفته) برروي کل نمونه و گروه‌های سنی مختلف به جز در گروه ۹ ساله معنadar هستند (دامنه ضرایب از ۰/۱۵ تا ۰/۸۷ متغير بود) همچنین، ضرایب روايی همگرا اين آزمون با مقیاس نقاشی آدمک گودیناف- هریس در کل نمونه و در گروه‌های سنی مختلف به جز در دو گروه سنی ۷ و ۱۰ سال معنadar بودند (از ۰/۱۴ تا ۰/۵۳). لن و کلاسکیت به منظور بررسی اعتبار آزمون ماترييس‌های پيشروندۀ رنگی ريون، اين آزمون را روی يك نمونه ۲۵۹ نفری از کودکان ليتواني اجرا کردند و ۲ سال بعد مجددا آنرا روی همان گروه اجرا نمودند و ضرير اعتبار بازآمایي برابر با ۰/۴۹۹ به دست آورددند [به نقل از ۱۷].

مقیاس اضطراب کودکان اسپینس: شامل ۴۴ سوال سه گزینه‌اي از صفر (هرگز) تا ۳ (همشه) است و داراي ۶ خرده مقیاس، هراس و ترس از مکان‌های باز، اختلال اضطراب جدایي، ترس اجتماعي، ترس از صدمه جسمی، اختلال وسواسي- اجباري و اختلال اضطراب منتشر است. ميزان رخداد هر گزينه از صفر تا ۳ نمره گذاري مى‌شود. در پژوهش موسوى [۱۶] اعتبار ضرير آلفای کرونباخ) اين مقیاس به دست آمد (جدول ۱).

مهدکودک و دبستان انتخاب شدند و از اين ميان تعداد ۷۰ نفر از کودکان پس از کسب رضایت از والدين از طریق آزمون هوش ريون مورد ارزیابی قرار گرفتند، سپس آن دسته از کودکان که نمره هوش بالاتر از میانگین داشتند به همراه والدینشان مقیاس اضطراب اسپینس فرم کودک و والد را تکمیل کردند که براساس ارزیابی این مقیاس‌ها و همکاری والدین، نهايتاً ۳۰ کودک با تشخيص ترس اجتماعي (۱۳ دختر و ۱۷ پسر) انتخاب شدند، آنگاه به طور تصادفي در گروه آزمایشي (۱۵ نفر) و گروه کنترل (۱۵ نفر) قرار گرفتند. ابزارهای مورد استفاده در اين پژوهش عبارت بودند از:

آزمون هوش ريون رنگی کودکان: برای ارزیابی توانايی استدلال کودکان ۵ تا ۱۱ ساله طراحی شده است، شامل ۳۶ شکل هندسي در سه مجموعه (در هر مجموعه ۱۲ شکل هندسي) است. در زير هر شکل هندسي، شش شکل ناقص را تکمیل نماید. نمره گذاري اين آزمون به صورت صفر و يك است و حداکثر و حداقل نمره‌اي که يك کودک می‌تواند در اين آزمون کسب نماید، صفر و ۳۶ می‌باشد. برای مقایسه نمره‌های خام هر گروه سنی با افراد همسن خودش، کلیه نمره‌های گروه‌های سنی با توجه به میانگین و انحراف معیارشان به نمره‌های استاندارد با میانگین ۱۰۰ و انحراف معیار ۱۶ تبدیل می‌شوند و بدین وسیله می‌توان عملکرد هوشی را تعیین کرد. در پژوهش رجیس [۱۷] که به منظور

جدول ۱- داده‌های مربوط به اعتبار (ضرير آلفای کرونباخ) مقیاس اضطراب اسپینس

		تعارف		اضطراب		تعارف		اضطراب		تعارف	
		اجتماعي	جادایي	منتشر	اضطراب	اجتماعي	جادایي	منتشر	اضطراب	اجتماعي	جادایي
ضرير آلفای کرونباخ						ضرير آلفای کرونباخ				ضرير آلفای کرونباخ	
۰/۶۷	۰/۶۹	۰/۷۲	۰/۷۷	۰/۷۵	۰/۷۵	۰/۶۵	۰/۶۲	۰/۶۵	۰/۸۹	۰/۸۹	۰/۸۹

جدول ۲- داده‌های مربوط به روايی مقیاس اضطراب اسپینس

X	DF	P	RSMEA	CFI	RMR	GFI	AGFI
۱۰۶۸/۱۴	۵۵۰	<۰/۰۰۱	۰/۰۴۵	۰/۹۷	۰/۰۶۳	۰/۸۵	۰/۸۳

جدول ۳- ضرایب اعتبار مقیاس اضطراب کودکان اسپینس در پژوهش‌های مختلف

۲۰۰۲	موریس	۲۰۰۰	موریس، باریت و ترنر	۲۰۰۳	اسپینس، ۱۹۹۸	اسپینس	۲۰۰۰	موریس	۲۰۰۰	اسپینس، باریت و ترنر	۲۰۰۳	
۵۲۱	۱۰۱۱	۸۷۵		۲۰۵۲		تعداد نمونه						
۰/۸۳	۰/۸۱	۰/۸۰		۰/۸۲		اختلال هراس						
۰/۷۵	۰/۷۳	۰/۷۲		۰/۷۰		فوبي اجتماعي						
۰/۶۲	۰/۷۴	۰/۷۱		۰/۷۰		اضطراب جدایي						
۰/۸۱	۰/۷۷	۰/۷۷		۰/۷۳		اضطراب منتشر						
۰/۷۶	۰/۷۵	۰/۷۵		۰/۷۳		وسواس - اجبار						
۰/۵۴	۰/۵۷	۰/۵۰		۰/۵۰		ترس از آسيب‌های جسماني						
۰/۹۰	۰/۹۲	۰/۹۲		۰/۹۲		نمره کلي						

انفرادی بود که هفته‌ای ۲ بار و هر جلسه به مدت ۳۰ تا ۴۰ دقیقه با هر یک از کودکان گروه آزمایشی در یکی از کلاس‌های مدرسه انجام شد. طرح بازی درمانی با استفاده از پژوهش‌های انجام شده در زمینه ترس اجتماعی و کتاب‌های مربوط به تکنیک‌های بازی اجرا شد. آموزش والدین عمدتاً از طریق روش‌های لازم برای تقویت رفتارهای مناسب و عدم تقویت رفتارهای نامناسب در رابطه با اضطراب و تهیه بروشورهایی در این زمینه با استفاده از کتاب‌هایی چون سنجش و درمان مشکلات روانی کودکان [۱۹] انجام شد. کلیات جلسات حدود ۲ ماه به طول انجامید یک جلسه به عنوان جلسه پیگیری، یک ماه بعد از پایان مداخله جهت ارزیابی و ثبات نتایج مداخله انجام شد. جلسات مداخله به شرح زیر بود.

مصاحبه: طبق ضوابط تشخیصی چهارمین راهنمای تشخیصی و آماری انجمن روانپردازی آمریکا برای اختلالات اضطرابی به منزله مرجع تشخیص بیرونی بوده است. براین اساس اطلاعات مورد نظر از طریق مصاحبه بالینی با والدین به منظور تعیین مطابقت یا عدم مطابقت این رفتارها با جداول ضوابط تشخیصی چهارمین ویراست راهنمای تشخیصی و آماری اختلالات روانی به دست آمد.

شیوه مداخله: در فاصله پیش آزمون و پس آزمون روش بازی درمانی شناختی- رفتاری به صورت انفرادی انجام شد. پیش از شروع جلسات مداخله با کودکان ارتباط برقرارشده، موافقت اولیه برای شرکت در بازی دو نفره جلب شد و توضیحاتی در رابطه با نوع بازی در هر جلسه به کودک داده شد. بازی درمانی شناختی- رفتاری شامل ۸ جلسه

جدول ۴- خلاصه جلسات درمان

ردیف.	هدف	نوع مداخله
۱	برقراری رابطه و ارزیابی بیشتر از شدت و میزان اختلال	اجرای بازی تکمیل جمله با عروسک و اجرای نقاشی توسط کودک و پرسش و پاسخ درمانگر و کودک به منظور ارزیابی بیشتر و برقراری رابطه.
۲	تشخیص هیجان‌ها و توانایی تفکیک میان آنها	آموزش هیجان‌ها مختلف از طریق تصاویر رنگی که حالت‌های چهره‌ای هیجان‌ها را نشان می‌داد و تمرین آموزش از طریق کتاب‌های آموزشی که همراه با تصاویر و توصیف مربوط به آن بود.
۳	کسب توانایی عمیق‌تر در شناخت و تفکیک هیجان‌ها	استفاده از قصه به این صورت که قصه‌ای تعریف می‌شد و کودک می‌بایست هیجان شخصیت قصه را تشخیص دهد. درمانگر عمدتاً تعریف قصه را با تظاهرات چهره‌ای همراه می‌کرد و کودک در مقابل هر هیجان یکی از ژتون‌ها را روی تصویر هیجان مربوطه قرار می‌داد آنگاه کودک خود قصه‌ای بیان می‌کرد و این بار درمانگر در برابر هر هیجان شخصیت قصه کودک، ژتونی را روی تصویر هیجان قرار می‌داد.
۴	آگاهی از تظاهرات و واکنش‌های بدنی مربوط به هیجان‌ها به‌ویژه ترس و اضطراب	از کودک خواسته می‌شد تا موقعیت‌های اجتماعی که آنها می‌ترسد را تعریف کند و سپس کودک و درمانگر به بازی ایفای نقش می‌پرداختند و هر بار جای کودک و درمانگر عوض می‌شد.
۵	تفویت و گسترش مهارت‌های آموخته شده	بازی پانوئیم احساسات به منظور آگاهی بیشتر از جلوه‌های بدنی و چهره‌ای هیجان به‌ویژه ترس و اضطراب انجام شد، ضمن آنکه تخلیه هیجانی نیز در این بازی انجام می‌شد، قصه‌گویی با استفاده از قصه‌های مکتوب مرتبط با ترس از موقعیت‌های اجتماعی اجرا شد و کودک خود در فرایند قصه‌گویی شرکت کرد.
۶	تخلیه احساس‌ها، همدلی و ارائه راهکارها	نمایش عروسکی با عروسک دستکشی، انجام شد. کودک و درمانگر یکی از موقعیت‌های اجتماعی که برای کودک ترس آور بود اجرا می‌کردند، کودک در این بازی احساس‌های خود را نشان می‌داد و همدلی با احساس‌های کودک از طریق عروسک درمانگر انجام می‌شد. راه حل‌هایی نیز در ضمن نمایش ارائه می‌شد.
۷	ارائه راه حل‌های جدید و تمرین آنها و خودگویی‌های مثبت	یکی از موقعیت‌های واقعی زندگی کودک به صورت قصه گفته می‌شد و از کودک خواسته می‌شد تا به کودک درون قصه کمک کند تا ترس و نگرانی‌اش کم شود. راه حل‌های کودک و راه حل‌های درمانگر و خودگویی‌های مثبت در بازی ایفای نقش تمرین می‌شد.
۸	تهیه یک منبع اطلاعاتی از راهکارهای مواجهه با ترس و کودک تصاویر مربوط به آن را نقاشی کرده و کودک و درمانگر با همکاری هم آن را کودک در هنگام مواجهه با آن تزئین و جلد کردند.	روش‌ها و راهبردهای مقابله با اضطراب و آنچه که کودک در رابطه با تخلیه هیجان‌ها در فرایند درمان آموخته بود در یک دفتر نوشته شد (باهمکاری کودک و درمانگر) آنگاه کودک تصاویر مربوط به آن را نقاشی کرده و کودک و درمانگر با همکاری هم آن را تزئین و جلد کردند.

اجتماعی حاصل از مقیاس اضطراب اسپنс در تعامل با یکدیگر و به تفکیک گزارش شده است. براساس یافته‌های جداول ۶، ۷ و ۸ می‌توان گفت که اثر عامل‌های زمان (پیش آزمون، پس آزمون) و گروه‌ها (کودکان و والدین) به تفکیک و در تعامل با یکدیگر بر نمرات معنادار است. براساس گزارش جداول ۵، ۷ و ۸ تفاوت معنادار میانگین نمرات ترس اجتماعی در بین دو گروه کودکان و والدین به گونه‌ای است که میانگین این نمرات در گروه کودکان و والدین در مقایسه با گروه گواه در پس آزمون و نه پیگیری به طور معناداری پایین‌تر است.

یافته‌ها

جدول ۵ نتایج مربوط به رد فرض نامساوی بودن واریانس‌های دو گروه آزمایشی و کنترل در نمرات ترس اجتماعی در نمره پیش آزمون را نشان می‌دهد. در جدول ۶ میانگین و انحراف استاندارد مربوط به ترس اجتماعی براساس گزارش مقیاس اضطراب اسپنس فرم کودک و والدین در دو گروه آزمایشی و کنترل، پیش و پس از مداخله و در دوره پیگیری نشان داده شده است. در جدول ۷ و ۸ اثر عامل‌های زمان (پیش آزمون، پس آزمون و پیگیری)، گروه‌ها (کودکان و والدین) و میانگین نمرات ترس

جدول ۵- نتایج مربوط به پیش فرض تساوی واریانس‌ها

معناداری	درجه آزادی ۲	درجه آزادی ۱	F	
.۱۶۲	۲۸	۱	۱/۷۷۶	مرحله اول
.۱۶۹	۲۸	۱	۱/۷۴۰	مرحله دوم

جدول ۶- میانگین و انحراف استاندارد نمرات فوبی اجتماعی (مقیاس اضطراب اسپنس: فرم والد- کودک)

انحراف استاندارد	والدین	میانگین	کودکان	میانگین	گروه‌ها
۱/۶۵	۹/۸۲	۲/۱۳	۹/۰	گروه آزمایشی	قبل از مداخله
۲/۱۶	۱۰/۱۳	۱/۹۵	۸/۷۲	گروه کنترل	
۱/۵۹	۴/۱۴	۲/۵۲	۴/۴۳	گروه آزمایشی	بعد از مداخله
۱/۶۶	۹/۵۸	۲/۱۶	۸/۴۷	گروه کنترل	
۲/۴۸	۴/۸۵	۲/۱۹	۴/۶۱	گروه آزمایشی	دوره پیگیری
۲/۰۳	۹/۶۷	۲/۱۸	۷/۸۹	گروه کنترل	

جدول ۷- خلاصه محاسبات تحلیل کوواریانس مربوط به نمرات خرد مقیاس ترس اجتماعی (مرحله اول)

سطح معناداری	F	مجموع مجذورات	درجه آزادی	میانگین مجذورات	منبع
۰/۴۶۰	۰/۵۶۷	۰/۷۸۳	۱	۰/۷۸۳	متغیر همپراش
۰/۳۳۳	۰/۰۷۵	۱/۳۵۴	۱	۱/۳۵۴	پیش آزمون
۰/۶۰۱	۲۹/۰۶۱	۴۰/۳۶۳	۱	۴۰/۳۶۳	پس آزمون
۰/۰۰۰۱	۰/۲۸۰	۰/۳۸۹	۱	۰/۳۸۹	گروه
		۱/۳۸۹	۲۶	۳۶/۱۱۱	خطا
			۲۹	۱۰۷/۴۶۷	کل اصلاح شده

جدول ۸- خلاصه محاسبات تحلیل کوواریانس مربوط به نمرات خرد مقیاس ترس اجتماعی (مرحله دوم)

سطح معناداری	F	میانگین مجذورات	درجه آزادی	مجموع مجذورات	منبع
۰/۰۶	۸/۷۱۸	۲۳/۰۵۳	۱	۲۳/۰۵۳	متغیر همپراش
۰/۴۳	۴/۵۱۴	۱۱/۹۶۳	۱	۱۱/۹۶۳	نمره پیش آزمون
۰/۰۳۱	۵/۱۵۴	۱۳/۶۳۰	۱	۱۳/۶۳۰	گروه
		۲/۶۴۴	۲۷	۷۱/۳۹۷	خطا
			۲۹	۱۰۰/۹۶۷	کل اصلاح شده

با پژوهش بیدل [۴] که از روش شناختی- رفتاری در درمان اختلالات ترس اجتماعی نوجوانان دختر اسپانیایی استفاده کرده بودند همسو است و نیز با نتایج یک مطالعه فراتحلیل

بحث یافته‌ها نشان داد که بازی درمانی شناختی- رفتاری در کاهش ترس کودکان موثر بوده است. نتایج این پژوهش

تحقیقات بالا ثباتی نشان نداد. شاید تعداد جلسات درمانی با توجه به تفاوت شدت اختلال ناکافی بوده است و یا شاید طول مدت درمان به اندازه کافی نبوده تا راهکارهای درمانی در کودکان ثبت شود و یا شاید بتوان گفت تعداد جلسات آموزشی جهت والدین نیز ناکافی بوده است.

نتیجه‌گیری

با توجه به اثربخشی درمان شناختی- رفتاری در قالب بازی درمانگری در ترس اجتماعی کودکان، پیشهاد می‌شود که این شیوه مداخله با تعداد جلسات درمانی بیشتر و دوره طولانی تر و در رابطه با سایر اختلالات روانی کودکان انجام شود.

تشکر و قدردانی: از سرکار خانم دکتر فاطمه قدیری و آقای میرزاپوری که مرا در انجام این پژوهش یاری کردند سپاسگزارم.

منابع

- 1- Albano AM, Marten PA, Holt CS, Heimberg RG, Barlow DH. Cognitive-behavioral group treatment for social phobia in adolescents: A preliminary study. *J Nerv Ment Disord.* 1995;183(10):649-56.
- 2- Britton EP, Moore PS. A meta-analysis of group CBT for children and adolescents with social phobia. In Anxiety Disorders Association of American (ADAA) Annual Meeting. Seattle, Washington; 2005.
- 3- Britton EP. A meta-analysis of group cognitive behavior therapy for children and adolescents with social phobia [Dissertation]. Wright Institute; 2007.
- 4- Beidel DC, Yeganeh R, Ferrell C, Alfano C. Treatment of social anxiety disorder in children. New York: Marcell Dekker; 2004.
- 5- Costello EJ, Mustillo S, Erkanli A, Keeler G, Angold A. Prevalence and development of psychiatric disorders in childhood and adolescence. *Arch Gen Psychiatr.* 2003; 60(8):837-8.
- 6- Dadds MR, Hard PM, Rapee RM. Anxiety disorders in children. *Int Rev Psychiatr.* 1991;3(2):231-41.
- 7- Essau CA. Frequency and patterns of mental health services utilization among adolescents with anxiety and depressive disorders. *Depress Anxiety.* 2005; 22(3):130-7.
- 8- Farrell LJ, Barrett PM. Prevention of childhood emotional disorders: Reducing the burden of suffering associated with anxiety and depression. *Child Adolesc Ment Health.* 2007;12(2):58-65.
- 9- Hayward C, Killen JD, Kraemer HC, Taylor CB. Linking childhood behavioral inhibition to adolescent social phobia. *J Am Acad Child Adolesc Psychiatr.* 1998; 37(12):1308-16.
- 10- Kremberg E, Mitte K. kognitiv-behaviorale und behaviorale Interventionen der Sozialen Phobie im Kindes- und Jugendalter. *Z Kl Psychiatr Psychol Ther.* 2005; 34:196-204.
- 11- Kaduson HG, Scafer CE. Short-term play therapy for children. New York: Guilford press; 2000.
- 12- Kaplan H, Sadock B .Trnslated by Pourafkari N. Synopsis of psychiatry: Behavioral sciences, clinical

اخیر که کارایی درمان شناختی- رفتاری گروهی را در کودکان و نوجوانان چهار ترس اجتماعی با استفاده از داده‌هایی که از ۷ مطالعه به دست آمد مورد بررسی قرار داد، نتایج نشان داد مداخله شناختی- رفتاری گروهی در درمان ترس اجتماعی کودکان و نوجوانان بسیار موثر است. اندازه اثر بعد از درمان پایداری نتایج درمان را با میزان عود کم در نشانه‌های ترس اجتماعی نشان داده‌های وارد و دیگران کارایی درمان شناختی- رفتاری گروهی را روی نوجوانان دختر چهار ترس اجتماعی مورد بررسی قرار دادند، نتایج درمان، کاهش در علائم اضطراب اجتماعی و تعداد معیارهای ترس اجتماعی بود، بعد از یک سال پیگیری نتایج درمان ثابت باقی ماند. همچنین پژوهشگرانی چون /سپنیس و دوناوان [۲۰]، آلبانو و همکاران [۱] و تامپ و دیگران [۲۲] به مطالعه درمان شناختی- رفتاری در کاهش اختلال ترس اجتماعی پرداخته و نتایج مثبتی را از این روش درمانی دریافت کرده‌اند. به طور کلی می‌توان گفت بازی درمانی شناختی- رفتاری در قالب بازی‌ها به کودک در شناخت بیشتر خود و محرك‌های محیطی و در نتیجه احساس کنترل بالاتر کمک می‌کند. در بازی درمانی شناختی رفتاری ابتدا در قالب بازی‌هایی چون پانتومیم احساسات، قصه‌گویی دو طرفه و نمایش عروسکی به آزادسازی هیجانات و احساسات و نیز شناخت علائم چهره‌ای و بدنی آنها کمک می‌شود. همین طور هم‌دلی و همراهی با احساسات کودک در طی این فرایند انجام می‌گردد، در این روش با کاهش احساسات خاص چون اضطراب و ترس کودک، زمینه ورود به مرحله مداخله شناختی فراهم می‌شود. در این مرحله افکار ناکارآمد و غیرمنطقی کودک محور مداخله قرار می‌گیرد و افکار مطلوب و مناسب به منظور سازگاری با موقعیت‌های اضطراب آور جایگزین افکار نامطلوب می‌شود. بدین منظور راه کارها توسط کودک و درمانگر ارائه می‌شود. آنگاه این راهکارها و به خود گویی‌های مثبت در قالب بازی‌های نمایش عروسکی و ایفای نقش تمرین و آموخته می‌شود. در نهایت نوشتمن و نقاشی کردن این راهکارها و راهبردها در قالب نقاشی و ایجاد کتاب در مرور و یادآوری مطالب آموخته شده کمک شایانی می‌کند. ضمن اینکه ساخت کتاب برای کودک بسیار جالب و دوست‌داشتنی است. والدین خود به عنوان یک الگوی همانندسازی می‌توانند به آموزش رفتار اضطرابی در موقعیت‌های مختلف پردازند. بنابراین آموزش والدین به این دلیل که در تقویت و تنبیه رفتارهای کودک و یادگیری رفتارهای اضطرابی کودکان تاثیر گذارند در کاهش نشانه‌های اضطرابی موثر بوده است. در این پژوهش نتایج درمان در دوره پیگیری ناهمسو با

- Translated. Firoozbakht M. Tehran: Morvarid Publications; 2005. [Persian]
- 20-** Spence SH, Donovan C, Brechman-Toussaint M. The treatment of childhood social phobia; the effectiveness of a social skills training-based,cognitive-behavioral intervention,with and without parental involvement. *J Child Psychol Psychiatr.* 2000;41(6):713-26.
- 21-** Stein MB, Chavira DA, Jang KL. Bringing up bashful baby. Developmental pathways to social phobia. *Psychiatr Clin N Am.* 2001; 24(4):661-75.
- 22-** Tomb M , Hunter L. Prevention of anxiety in children and adolescents in a social setting: The role of school-based practitioners. *J Child School.* 2004; 26(2):87-101.
- 23-** Wittchen HU, Stein MB, Kessler RC. Social fears and social phobia in a community sample of adolescents and young adults: Prevalence, risk factors and comorbidity. *Psychol Med.* 1999; 29(2):309-23.
- 24-** Wittchen HU, Fuetsch M, Sonntag H, Müller N, Liebowitz M. Disability and quality of life in pure and comorbid social phobia: A controlled study. *Eur Psychiatr.* 2000; 15(1):46-58.
- 25-** Wood JJ, Piacentini JC, Southam-Gerow MChuB, Sigman M. Family cognitive behavioral therapy for child anxiety disorders. *J Am Acad Child Adolsc Psychiatr.* 2006;45(3):314-21.
- psychiatry.Tehran: Shahrab Publication; 2000. Persian]
- 13-** Masia-warner C, Klein RG, Dent HC, Fisher PH, Alvir J, Marie Albano A, et al. School-based intervention for adolescents with social anxiety disorders results of a controlled study. *J Abnorm Soc Psychiatr.* 33(6):707-22.
- 14-** Masia CL, Klein RG, Storch EA, Corda B. School-based behavioral treatment for social anxiety disorder in adolescents: Results of a pilot study. *J Am Acad Child Adolsc Psychiatr.* 2001; 40(7):780-86.
- 15-** Mcloon J, Hudson JL, Rapee RM .Treating anxiety disorders in a school setting. *Educ Treat Children .* 2006; 29(2):219-42.
- 16-** Mosavi R. Exploring effectiveness of structural family therapy in reducing sepration anxiety disorder [Dissertation]. Tehran: Tarbiat Moalem University; 2004. [Persian]
- 17-** Rajabi GH. Normalization of children Reiven inventory in ahvaz student. 2th Congress of Iranian Psychological Association. 19-21, Tehran, Iran; 2007:105-8. [Persian]
- 18-** Rashidi-zafar M, Janbozorgi M, Shaghaghi F. positive social behavior efficacy of play therapy on progress of pre-school children's. *J Behav Sci.* 2012;6:69-77. [Persian]
- 19-** Shroeder CS, Gordon BN. Assessment and treatment of childhood problems; A clinician's guide: